तथाचरति वै योगी सतां धर्म्ममदूषयन्।
जना यथा न मन्येरन् गच्छेयुर्नैव सङ्गतिमिति॥

निन्दासहमानस्याभिप्रायः स्पष्टीक्रियते। "उतमेऽपवदेयुः। उतमे पाप्मानमहन्युरिति" इति। किमेते मां निन्देयुः। किं वा मे पाप्मानं विनाशयेयुरिति। अस्याश्च वाचो भङ्ग्या अयमर्थः। नैते निन्दन्ति किन्तु पाप्मानमेव विनाशयन्ति॥

अथास्य भिक्षाटनप्रकारं दर्शयति। "स यान्दिशꣳ सनिमेष्यन्त्स्यात्। यदा तान्दिशं वातो वायात्। अथ प्रवेयात्। प्रवा धावयेत्। सा तमेव रदितं व्यूढं गन्धमभिप्रच्यवते। आस्य तं जनपदं पूर्व्वा कीर्त्तिर्गच्छति" इति। स वायूपासको यां दिशमभिप्रेत्य सनिमेष्यन् भैक्ष्यं प्राप्स्यामीत्येवं बुद्धिः स्यात्। दानवाची सनिःशब्दोऽत्र स्वत्वत्यागपूर्व्वकं परैर्देयं भैक्ष्यमुपलक्षयति। यस्यां दिशि भैक्ष्यं लभ्यते इत्येवं बुद्धिर्योगी तां दिशं अनुकूलो वायुर्यदा वायात् तदा प्रवेयात् प्रकम्पेत् तस्यां दिशि गन्तुं प्रचलेत् इत्यर्थः। स्वयं सहसा गन्तुमशक्तश्चेत् शिष्यं वाक्प्रकर्षेण धावयेत्। तदानीं सातादिविशेषणविशिष्टमेव भैक्ष्यं अभिलक्ष्यायं प्रच्यवते प्रकर्षेण गच्छति। सा तं स्वयं लब्धं प्राग्वा वेदितमित्यर्थः। रदितं रद विलेखने धातुः, रदितं विलेखितं कृतमर्य्यादमित्यर्थः। व्यूढं विभक्तं साधारं पात्रे पृथक् पृथक् उद्धृत्तमित्यर्थः। गन्धं यादृशं तादृशगन्धोपेतम्। एवंविधैर्नियमैरुपेतस्य योगिनः